

Vejledende udtalelse om, hvem der er omfattet af affaldsvarmeprisloftet

Kontor/afdeling
Varme og affald

Dato
9. september 2025

J nr. 2025-7311

/anjpp

Energistyrelsen er i forbindelse med behandlingen af en konkret sag blevet spurgt, hvorvidt levering af varme fra et affaldsforbrændingsanlæg til et distributionsanlæg, som er placeret i samme selskab, er omfattet af reglerne om affaldsvarmeprisloftet¹.

Spørgsmålet er alene relevant for ikke-kommunale affaldsforbrændingsanlæg eller kommunale affaldsforbrændingsanlæg, som ikke er selskabsjorte.

Energistyrelsen kan udtale sig vejledende om reglerne inden for Energistyrelsens kompetenceområde, og det bemærkes, at denne udtalelse alene skal anses for vejledende.

Regler og historik

Gældende regler

Hjemlen til at fastsætte regler om et affaldsvarmeprisloft findes i § 20, stk. 4, i varmemeforsyningsloven² og lyder:

"Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om et prisloft for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg. I reglerne lægges vægt på at understøtte en økonomisk og miljømæssig effektivisering af affaldssektoren og på at sikre, at varmemeforbrugerne alene skal bære de omkostninger, der kan henføres til varmeproduktionen. [...]."

Denne er udmøntet i affaldsvarmeprisloftsbekendtgørelsen³. Anvendelsesområdet er fastsat i § 1:

"§ 1. Bekendtgørelsen fastsætter regler om et prisloft for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg, der leverer opvarmet vand eller damp til en varmeaftager, når

- 1) det opvarmede vand eller damp er produceret ved forbrænding af affald, og*
- 2) leveringen er omfattet af § 20, stk. 1, i lov om varmemeforsyning.*

Stk. 2. Ved en varmeaftager forstås et varmeproduktions- eller varmefremføringsanlæg."

Tidligere regler

Den første hjemmel til at fastsætte regler om et affaldsvarmeprisloft blev indsat i varmemeforsyningsloven i 2000⁴ og lød:

¹ Jf. bekendtgørelse nr. 1066 af 27. september 2024.

² Jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024.

³ Jf. bekendtgørelse nr. 1066 af 27. september 2024.

⁴ Jf. lov nr. 451 af 31. maj 2000.

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

T: +45 3392 6700

E: ens@ens.dk

www.ens.dk

"Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om et prisloft for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om fordelingen af omkostningerne til behandling af affald og produktion af varme på affaldsforbrændingsanlæg."

Af lovbemærkningerne til denne bestemmelse følger det bl.a.:

"Denne bestemmelse vil finde anvendelse, hvor der er tale om en leverance til et distributionsanlæg, der ikke udøver en bestemmende indflydelse på det affaldsforbrændingsanlæg, der leverer varme."

Den første bekendtgørelse om et affaldsvarmeprijsloft blev herefter fastsat i 2006⁵. Anvendelsesområdet for denne bekendtgørelse lød:

"§ 1. Bekendtgørelsen fastsætter regler for prislofter og maksimalpriser for levering af damp og varmt vand fra et affaldsforbrændingsanlæg til et varmeproduktions- eller distributionsanlæg.

Stk. 2. Som affaldsforbrændingsanlæg forstås alle affaldsforbrændingsanlæg, der er godkendt til forbrænding af affald efter miljøbeskyttelsesloven.

§ 2. Bekendtgørelsen omfatter leveringsaftaler, der indgås mellem affaldsforbrændingsanlæg og varmeproduktions- eller distributionsanlæg om levering af opvarmet vand eller damp fra et affaldsforbrændingsanlæg til et varmeproduktions- eller distributionsanlæg.

Stk. 2. Bekendtgørelsen omfatter ikke leveringsaftaler, der indgås mellem affaldsforbrændingsanlæg og distributionsanlæg, hvor distributionsanlægget har bestemmende indflydelse på affaldsforbrændingsanlægget."

Hjemlen i § 20, stk. 4, i varmeforsyningsloven blev ændret i 2010⁶ og fik følgende ordlyd:

"Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om et prisloft for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg. I reglerne lægges vægt på at understøtte en økonomisk og miljømæssig effektivisering af affaldssektoren og på at sikre, at varmeforbrugerne alene skal bære de omkostninger, der kan henføres til varmeproduktionen. Klima- og energiministeren kan endvidere fastsætte regler om fordelingen af omkostningerne til behandling af affald og produktion af varme på affaldsforbrændingsanlæg."

Af lovbemærkningerne til denne bestemmelse følger det bl.a.:

"Endeligt skal reglerne tilstræbe at sikre, at varmeforbrugerne alene skal bære de omkostninger, der kan henføres til varmeproduktionen. Der skal således sikres, at affaldsforbrændingssektoren ikke har incitamentet til at lade varmeforbrugerne bære omkostninger, der rettelig

⁵ Jf. bekendtgørelse nr. 234 af 23. marts 2006.

⁶ Jf. ændringslov nr. 622 af 11. juni 2010.

hører hjemme hos elforbrugerne eller omkostninger, der kan henføres til affaldshåndtering og affaldsbortskaffelsen.”

Anvendelsesområdet i den efterfølgende bekendtgørelse fra 2012⁷ lød:

”§ 1. Bekendtgørelsen fastsætter regler for prislofter og maksimalpriser for levering af opvarmet vand og damp omfattet af § 20, stk. 1, i lov om varmeforsyning og produceret ved affaldsforbrænding fra et affaldsforbrændingsanlæg til et varmeproduktions- eller varmefremføringsanlæg.

Bekendtgørelsen videreførte ikke 2006-bekendtgørelsens undtagelse fra anvendelsesområdet for om leveringsaftaler, der indgås mellem affaldsforbrændingsanlæg og distributionsanlæg, hvor distributionsanlægget har bestemmende indflydelse på affaldsforbrændingsanlægget.

Hensynet bag reglerne om prisloftet

Hensynet bag reglerne om et affaldsvarmeprisloft er⁸ at sikre, at varmeforbrugerne alene bærer de omkostninger, der kan henføres til varmeproduktionen, og at prisloftsreguleringen understøtter en økonomisk og miljømæssig effektivisering af affaldssektoren.

Det skyldes, at det har været svært at foretage en fordeling af omkostninger mellem bl.a. affald og varme, hvorfor der har været en risiko for, at omkostninger, som udspringer af affaldsforbrændingen, overføres til varmesiden og indregnes i den pris, som varmeforbrugerne betaler. Hertil kommer, at der ikke nødvendigvis vil være sammenfald i affaldsforbrændingsanlæggenes og fjernvarmeværkernes interesser, efter at affaldsforbrændingen er konkurrenceudsat⁹.

Energistyrelsens bemærkninger

Det følger for det første af affaldsvarmeprisloftsbekendtgørelsens § 1, stk. 1, om anvendelsesområdet, at reglerne gælder for levering af opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg til en varmeaftager. Ved en varmeaftager forstås efter stk. 2 et varmeproduktions- eller varmefremføringsanlæg.

Det følger endvidere af § 1, stk. 1, som betingelser for at være omfattet af bekendtgørelsens regler, at det opvarmede vand eller damp er produceret ved forbrænding af affald (nr. 1), og at varmeleveringen skal være omfattet af § 20, stk. 1, i varmeforsyningsloven (nr. 2). Dette bestemmelse lyder:

⁷ Jf. bekendtgørelse nr. 1213 af 17. december 2012.

⁸ Jf. Vejledning nr. 9083 af 26. februar 2013 om bekendtgørelse om fastsættelse af prislofter og maksimalpriser for fjernvarme af affaldsforbrændingsanlæg.

⁹ ”Endvidere kan et lokalt fjernvarmeværk være forpligtet, som følge af en pligt til at forsyne varmeforbrugerne med den billigste varme, til at aftage affaldsvarme, som er baseret på affaldsleverancer fra en større region. Dette medfører, at et mindre antal varmeforbrugere, der er knyttet til det pågældende fjernvarmenet, kan risikere at få øgede udgifter til fjernvarme, hvorimod det store antal affaldskunder kan få bortskaffet deres affald billigere hvis en større del af fællesomkostningerne bliver overført til varmesiden.”

"§ 20. Kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeanlæg med en effektfekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. kan i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispa-reaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital, herunder ved et statsfinansieret lån, og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-19 og §§ 20 b, 20 c og 20 e. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på levering af opvarmet vand til andre formål fra et centralt kraft-varme-anlæg, jf. § 10, stk. 6, i lov om elforsyning. 1. pkt. finder ikke anvendelse på virksomheder, der leverer overskudsvarme, hvor anlægget, der udnytter og leverer overskudsvarme, har en kapacitet på under 0,25 MW."

Det vil således være en forudsætning for at være omfattet af affaldsvarmeprisloftet, at der, jf. § 20, stk. 1, er tale om levering af varme til det indenlandske marked, og at der er tale om levering af "opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand" (rumvarme). Undtaget fra bestemmelsen er således fx levering af varme til udlandet.

Der har tidligere i affaldsvarmeprisloftsbekendtgørelsen fra 2006 været indsat en undtagelse til anvendelsesområdet for "leveringsaftaler, der indgås mellem affaldsforbrændingsanlæg og distributionsanlæg, hvor distributionsanlægget har bestemmende indflydelse på affaldsforbrændingsanlægget".

Ved "bestemmende indflydelse på varmeprisfastsættelsen" kan bl.a. forstås, at der var ejermæssigt sammenfald mellem affaldsforbrændingsanlægget og distributionsanlægget.

Undtagelsen vedrørende leveringsaftaler, hvor distributionsanlægget har bestemmende indflydelse på affaldsforbrændingsanlægget, blev ikke nævnt i lovbemærkningerne til den senere hjemmel i varmforsyningsloven fra 2010 eller til den senere hjemmel fra 2012¹⁰, og undtagelsen er ikke videreført i den efterfølgende bekendtgørelse fra 2012.

Om dette følger det af vejledningen om affaldsvarmeprisloftet¹¹ fra 2013: "Prisloftet skal efter den ved lov nr. 622 af 11. juni 2010 ændrede hjemmel i § 20, stk. 4, i lov om varmforsyning, bl.a. sikre, at reglerne ikke kan føre til konkurrenceforvridning mellem affaldsforbrændingsanlæg. Forbrugerbeskyttelsen er således ikke længere det eneste formål med prisloftbekendtgørelsen. Derfor er den gamle undtagelse fra

¹⁰ Jf. lov nr. 577 af 18. juni 2012 om indsættelse af en undtagelse fra prisloftet for farligt affald.

¹¹ Jf. vejledning nr. 9083 af 26. februar 2013 om bekendtgørelse om fastsættelse af prislofter og maksimalpriser for fjernvarme fra affaldsforbrændingsanlæg.

reglerne i prisloftbekendtgørelsen for levering af opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg, hvor distributionsnettet udøver bestemmende indflydelse på varmeprisfastsættelsen, ikke videreført i den gældende bekendtgørelse.”

Undtagelsen vedr. leveringsaftalerne og den bestemmende indflydelse på varmeprisfastsættelsen er således ikke længere omfattet af den gældende bekendtgørelse.

Energistyrelsens vurdering

Forarbejderne til den gældende varmemforsyningslovs § 20, stk. 4, tager ikke stilling til, om der gælder forskellig regulering afhængig af, om fx et fremføringsanlæg er placeret i samme selskab som affaldsforbrændingen eller i et adskilt selskab, som det var tilfældet med den tidligere hjemmel (fra 2000).

I de efterfølgende bekendtgørelser er der følgelig ikke længere fastsat regler om en undtagelse for leveringsaftaler, der indgås mellem et affaldsforbrændingsanlæg og et distributionsanlæg, hvor distributionsanlægget har bestemmende indflydelse på affaldsforbrændingsanlægget.

For så vidt angår de hensyn, som affaldsvarmeprisloftet skal understøtte, herunder en økonomisk og miljømæssig effektivisering af affaldssektoren, vurderer Energistyrelsen, at de vil skulle imødekommes ved enhver varmelivering til ”et varmeproduktions- eller varmfremføringsanlæg” uanset den bagvedliggende selskabsmæssige organisering, og at det således ikke er hensigten, at man skal kunne organisere sig uden om prisloftet.

Energistyrelsen vurderer endvidere, at formålet med varmeliveringen er levering af rumvarme til varmemforbrugere i Danmark, selvom der leveres til anlæg i samme selskab, og at der fx ikke er tale om levering af varme, som skal bruges internt.

Det er således Energistyrelsens vurdering, at reglerne om affaldsvarmeprisloftet finder anvendelse på levering af opvarmet vand eller damp til et varmeproduktions- eller varmfremføringsanlæg, hvis formålet hermed er at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand på det indenlandske marked, jf. varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, uanset om varmeproduktions- eller varmfremføringsanlægget, som varmen leveres til, er placeret i samme selskab som affaldsforbrændingsanlægget eller i et separat selskab.